

Amsterdam University of Applied Sciences

O'Neill, K., Sohbat, E. (2004). How high schoolers account for different accounts

Jonkheer, Boukje; O'Neill, K.; Sohbat, E.

Published in:
ONBEKEND

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Jonkheer, B., O'Neill, K. (Ed.), & Sohbat, E. (Ed.) (2011). O'Neill, K., Sohbat, E. (2004). How high schoolers account for different accounts: developing a practical classroom measure of thinking about historical evidence and methodology. *ONBEKEND*.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please contact the library: <http://www.hva.nl/bibliotheek/contact/contactformulier/contact.html>, or send a letter to: University Library (Library of the University of Amsterdam and Amsterdam University of Applied Sciences), Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

O'Neill, K., Sohbat, E. (2004). How high schoolers account for different accounts: developing a practical classroom measure of thinking about historical evidence and methodology.

Paper presented at the annual meeting of the American Educational Research Association, April 2004, San Diego, CA.

[Boukje Jonkheer, 2011]

Inleiding

In dit artikel wordt verslag gedaan van het ontwerp, de sturing en vastlegging van een praktijkonderzoek waarbij het ontwikkelen van historisch besef bij studenten centraal staat. Het concept 'Historical Account Differences' (HAD) wordt als hulpmiddel toegepast om het vier fasen model van historisch denken van Denis Shemilt in de praktijk te brengen. Dit ten behoeve van het werk van onderzoekers en mensen uit de praktijk om vernieuwingen in het curriculum te ontwerpen die studenten vooruithelpen in hun begrip van geschiedenis. Er wordt gestreefd naar het ontwikkelen van het denken van studenten over de aard van historische informatie en de methode die historici gebruiken als zij bronnen lezen en bewerken. Dit praktijkonderzoek vindt plaats binnen de setting van een klas en is een onderdeel van een groter onderzoek en ontwikkelingsproject 'Tracking Canada's Past' (O'Neill et al., 2003. April). Gedurende het onderzoek ontwikkelen studenten hun eigen onderzoeksvragen rond het thema 'The Canadian Pacific Railway' onder begeleiding van afgestudeerde geschiedenisstudenten en vrijwilligers die beschikbaar zijn als 'online' mentoren.

Methode die gehanteerd wordt: Historical Account Differences (HAD)

Er worden aan studenten drie verhalen voorgelegd over de aanleg van de eerste transcontinentale spoorweg in Canada ('The Canadian Pacific'). Het eerste verhaal is een tekst uit een schoolboek uit 1905, het tweede een promotieverhaal van het bestuur van de spoorlijn en het laatste is een verhaal uit 1970. Aan studenten wordt gevraagd om uit elk verhaal de belangrijkste punten te halen en deze te vergelijken, welk verhaal ze het meest geloofwaardig vinden, welke passages overeenkomen en waarom historici verschillende verhalen schrijven over dezelfde gebeurtenissen. De bedoeling hiervan is om studenten na te laten denken over de taak van geschiedschrijving. Studenten moeten ter afsluiting twee vragen beantwoorden waarin stellingen, die gekoppeld zijn aan het vierfasen model van Denis Shemilt, worden geponeerd. De eerste vraag focust op de methode van historici, de tweede vraag op historische bronnen. Voor dit onderzoek is de scheiding van deze twee facetten binnen het historisch denken belangrijk. Shemilt beweert echter dat deze zijn verstrengeld en dat de ideeën van studenten hierover zich altijd in dezelfde fasen bevinden. De antwoorden van de studenten zijn de gegevens voor het analyseonderzoek. De verzamelde data van dit onderzoek geven aan dat de ideeën van studenten over bewijs en methode niet parallel vooruitgaan.

Dit onderzoek is een evidence-based onderzoek

Het HAD project werd gedurende tien weken uitgevoerd bij 112 studenten met verschillende sociaaleconomische en etnische achtergronden. Twee vragen, met elk vier stellingen over historisch denken, werden gesteld voor en na het gebruik van HAD en met elkaar vergeleken aan de hand van

het vierfasen model over historisch denken van Dennis Shemilt. 48% van de studenten gingen vooruit en daarvan 88% één of minder dan één fase. Omdat dit te weinig bewijs leverde, verzamelden de onderzoekers andere data. Er werden uitgebreide demografische data (o.a. opleiding ouders) en metingen van betrokkenheid, zoals een vragenlijst over de voorafgaande kennis over 'The Canadian Pacific Railway', verzameld. Na afloop van het project werd onder andere nagegaan in hoeverre het online Knowledge Forum behulpzaam is geweest en de affectieve relatie tussen student en mentor en de hulp van mentoren succesvol waren. Al deze gegevens werden verwerkt in een zeven punt's schaal van Likert. Het doel van het verzamelen van al deze data was om de geobserveerde verschillen voor en na HAD uit te leggen. 'Pearsons correlations' werden berekend tussen veranderingen na HAD en bovengenoemde variabelen. Maar ondanks de uitgebreide range van variabelen, kwamen er weinig verbanden naar voren. Wel waren er duidelijke verbanden te zien tussen de hulp van online vrijwilligers, via het kennis forum en de veranderingen na HAD.

Methodologie

Het HAD ontwerp van 'Tracking Canada's Past' is gebaseerd op twee ideeën:

- a. 'Telementoring' waarbij vrijwilligers geworven worden om studenten te begeleiden en te adviseren gedurende een lange periode om samen ideeën te ontwikkelen. Dit gebeurt via een online kennisforum op de computer.
- b. Het kennismaken en werken met primaire bronnen en tegenstrijdige informatie. Dit helpt studenten bij de ontwikkeling van historisch denken.

De belangrijkste inspiratiebron voor het ontwikkelen van HAD is het vier fasen model van historisch denken van Dennis Shemilt. Hij onderscheidt:

Fase 1: Studenten geloven dat kennis van het verleden gegeven is en dat historici

bronnen gebruiken om feiten te leren en te onthouden.

Fase 2: Studenten herkennen dat het verleden niet met één stem spreekt. Historici

worden beschouwd als detectives.

Fase 3: Studenten begrijpen dat historische kennis nooit absoluut zeker kan zijn.

Historici gebruiken logica en komen tussenbeide om een gerechtvaardigd verhaal te maken.

Fase 4: Studenten realiseren zich dat het mogelijk is om verschillende verdedigbare

verhalen te hebben over het verleden gebaseerd op hetzelfde bewijs.

Deze vier fasen van Shemilt worden gekoppeld aan twee items over historisch denken: de methode van historici en het historisch bewijs geleverd door bronnen. De geldigheid van de fasen van Shemilt is uitgetest door twee onderzoekers en geëvalueerd door een derde onderzoeker. Een pilot versie van HAD is uitgetest bij leerlingen 'social studies' .